

Sygn. akt IV CNP 1/07

POSTANOWIENIE

Dnia 16 stycznia 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie ze skargi pozwanego

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku

Sądu Okręgowego w T.

z dnia 14 kwietnia 2005 r.,

w sprawie z powództwa Prokuratora Prokuratury Rejonowej w G.

działającego na rzecz Skarbu Państwa - Urzędu Skarbowego w G.

przeciwko R. N.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 16 stycznia 2007 r.,

odrzuca skargę

Uzasadnienie

Od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 14 kwietnia 2005 r. wydanego w sprawie o zapłatę skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wniósł w imieniu pozwanego R. N. jego ojciec J. N.

Skarga jest niedopuszczalna.

Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. Zasada ta nie odnosi się jedynie do osób określonych w paragrafie drugim tego przepisu. Także więc w postępowaniu ze skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia zachodzi konieczność wykazania się zdolnością postulacyjną, analogicznie jak dotychczas w postępowaniu kasacyjnym, czy też zażaleniowym. Wniesienie skargi przez podmiot, który nie posiada zdolności postulacyjnej czyni skargę niedopuszczalną (por. m. in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 stycznia 1997 r., I CZ 23/97, OSNC 1997, nr 6-7, poz. 77 oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 grudnia 2000 r., V CZ 113/00. niepubl.).

W sprawie niniejszej skarga została wniesiona w imieniu pozwanego przez osobę, która zdolnością taką się nie legitymuje. Ojciec pozwanego. nie należąc do kręgu podmiotów wskazanych w art. 87¹ § 1 i 2 k.p.c., nie mógł zastępować swego syna w postępowaniu przed Sądem Najwyższym.

Z tego względu skargę pozwanego należało uznać za niedopuszczalną z „innych przyczyn” w rozumieniu art. 424⁸ § 1 k.p.c.

Wobec powyższego badanie czy zostały spełnione pozostałe przesłanki warunkujące dopuszczalność skargi stało się bezprzedmiotowe.

Niejako już na marginesie należy zauważyć, że wnoszący skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia w imieniu swego syna J. N. nie został przez niego do tego upoważniony. Udzielone przez pozwanego pełnomocnictwo stanowiło jedynie podstawę do zastępstwa w sprawie wytoczonej przez Prokuratora o zapłatę. Wniesienie skargi jest czynnością, która

rozpoczyna oddzielne od zakończonego zaskarżonym wyrokiem postępowanie, a zatem wymaga dla swej skuteczności udzielenia wyraźnego umocowania (por. niepubl. postanowienia SN z dnia 21 marca 2006 r., V CZ 6/06 oraz z dnia 14 czerwca 2005 r., V CZ 61/05). Ze względu jednak na niedopuszczalność skargi pozwanego z wyżej wskazanej przyczyny uzupełnienie tego braku nie miałoby wpływu na treść rozstrzygnięcia w sprawie niniejszej.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy skargę pozwanego odrzucił na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.